Birinci sene. No. : 1 100 PARA 13 Teşrinievvel

Adres
İstanbul : Postakutusu 617
İdarehane: İstanbul, Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede çocuklara mahsus ilk büyük mizah gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : *M. Faruk*

Abone şartları :

Bir sene için	: 125	kuruş
Altı aylığı	: 75	„
Dört aylığı	: 50	„

Afacanla başbaşa

Küçük dostlarım,

Geçen pazartesi günü Çocuk Sesi'nin hediyesi olarak elinize geçen «Afacan» hakkında üç gün içinde o kadar tebrik mektupları aldım ki gösterdiğiniz bu samimî gönül bağlantısından dolayı hepinize ayrı ayrı teşekkürler ederim.

Üç gündür sınıflar «Afacan» sedasile çalkanıp durdu. Sokaklar «Afacanlı Çocuk Sesi» sadalarile inim inim inledi.

Ve işte bugün de «Afacan, Afacan» sesleri gök kubbeye kim bilir nasıl yükselmektedir?..

İdarehanemize gelen bir küçük kariimizin babası:

— Ah... Afacan Bey diyordu. Şimdiki arkadaşlarınız ne bahtiyar.. Renkli renkli mecmualar, güzel hikâyeler, romanlarla her hafta ne güzel eğleniyorlar. Pazartesi oldu mu, bizim Ayer beşliği benden aldı mı doğru Çocuk Sesine koşuyordu. Şimdi de «Afacan» çocukların biricik eğlenceli gazetesi oldu.

Biz mektepte okurken sarıklı hocalarımız vardı. Gazete değil, mektebin içine «günahtır» diye resimli gazete bile sokamazdık. Bazen bir kaç arkadaş toplanır, saz kalemlerimizle çızır da çızır.. Yazı yazar gibi resimler yapar, karikatürler çizer ve sözüm ona, bir el gazetesi hazırlardık. Ne eğlenirdik ya... Fakat bir gün, gözlüğünün altında fıldır fıldır gözleri dönen hocafendi bunu bir arkadaşın elinde görmez mi?

— Vay imansızlar.. Vay kâfirler... Vay günahkârlar... Diyerek aldı eline sopayı... Dizdi bizi sıraya... Falakalar geldi...

— Siz misiniz bunları yapan!.. Diye vurdu sopayı... Vurdu sopayı... Düz tabanlarımız ciğer kebabı gibi şişti... Akşam eve giderken on dakikada aldığımız yolu şiş tabanlarla yürüyebilirsen yürü... Ayaklarımız biber gibi yanardı. Lâkin, geçti o günler artık...

Ben:

— Evet geçti, dedim, sağ olsun, Gazi Babamız.. Bize bugünleri o gösterdi. İşte, biz, Afacan ailesi, falakalarda inliyen babaların oğullarına perşembe ve cuma günleri kahkahalar pınarı olan Afacanı uzatıyoruz. Onlar gülsün.. Onların güldüğünü görmekle sizin de eski acılarınız dinsin..»

Siz de gülünüz kardeşlerim.

Gülmek sıhhattir. Tatlı tebessümler, şen kahkahalar size ümit, hayat, azim, gürbüzlük her şey verecektir: Gülünüz!.

Afacan

Afacan — Hayır ola, Miki? Böyle telâşla nereden geliyorsun!
Mikifare — Uzaklardan, azizim. Gazete çıkardığını duydum. Artık seninle beraber olacağım! Ağzındaki çukulataları beraber yiyeceğiz ve güleceğiz.

İlk söz

Neş'esiz hayat tuzsuz yemeğe benzer!..

Sonsuz rakamları dizerek, yekûnlar çıkaran bir bankacı, günlük çalışmasını bitirdikten sonra, bir parça gülerse, ertesi günkü hesaplarını daha doğru yapar!..

Örsünün üzerindeki sert madenlere güzel şekiller veren bir demirci, paydos vakti biraz neş'elenirse, iş başına daha canlı gelir!..

Taburunda, vatan bekçisi olan askerleri yetiştiren bir zabit, dinlenme zamanında biraz eğlenirse, kışlaya daha kuvvetli döner!..

Siz de, ey çocuklar!.. Dersinizi bitirince, billûr kahkahalarınızla etrafı çınatırsanız, ertesi sabah mektepte derslerinizi daha iyi anlarsınız!.

Paslı bir demiri törpü nasıl ışıldatırsa, gülmek te, yorgun vücutlere işte öyle, nur gibi, bir rahatlık verir!

Siz, herkesten çok gülmeğe muhtaçsınız: Önünüzde, ekmeğinizi kendiniz kazanacağınız güne kadar, uzun ders sene leri var! Bu sürekli yorgunluğu, tatlı bir eğlence ile unutturmak için, işte bu gazeteyi çıkarıyoruz!

Hepinizi ana ve babanız kadar düşünerek, tahsil ve terbiyeyi hikâyeler ve resimlerle size vereceğiz! Bu gazeteyi, önümüzdeki kasvetli kış günlerinde okurken, pencereleri örtük odanızda, ilk - bahar kırlarında oynuyor gibi, güleceк, ferahlanacaksınız!...

Necdet Rüştü

İKİ ÇOCUK ARASINDA

— Bu hafta bir gazete müsabakasından çalar bir kol saati kazandım.

— O, bahtiyarsın, desene!

— Ne bahtiyarı, aklını mı kaçırdın? Akrep saat beşi gösterirken zil yediyi çalarsa saatin tam on iki olduğu anlaşılıyor.

— ?! ?! ?!...

Resimli Hikâye : CABİ Efendinin maceraları

Tembel Mikifare

Mikinin annesi — Mademki bugün mektepte uslu oturmuşsun, bir istediğin varsa, söyle bakayım ?..
Mikifare — Beni artık mektebe gönderme, anneciğim !..

Monoloğ:

Terazili kibrit

Ben küçükken, babalarınız mektebe gidiyorken ve siz daha dünyada yokken, terazili kibrit diye meşhur ve mendabur bir kibrit vardı.

Kutusu şimdi büyük nestele çukulatalarının kutusu kadardı. Bildiğimiz kibrit kutusu şeklinde yapılmıştı amma daha büyükçe ve kenarlarına zımpara taşı yapıştırılmıştı. 12 tanesi bir düzüne hesabile toptan satın alınırdı.

Kutunun üstünde de ahret terazisi gibi bir terazi resmi vardı. Adına bu sebeple terazili kibrit derlerdi.

Çocuklar sakın size hayat bilgisi yazıyorum zannetmeyin, eğer hayatta bilmeniz lâzımgelen şey bu terazili kibritse hiç bilmeseniz daha iyi olur. Size sadece bu kibritin antikalıklarını anlatacağım.

Aman Allahım o ne kibritti! Yakarsın yanmaz, yandımı sönmez. Dururken parlar, ateş alırken çatlar, yan yatırırsın sönmez, küle gömersin ölmez. Hâsılı baş belâsı; yüz karası bir afetti.

Bizim çocukluğumuzda bir de salgın halinde tüfek sevdası vardı. Belini bir kere kırıp ta bir de doğrulttun mu, ağzındaki küçük delikten bir de minicik saçma attın mı, bir serçeyi al aşağı etmek için tetiğe dokunmak kâfi. Bir belâ da bu tüfeklerdi; beraberce eğlenen arkadaşlardan gözü çıkan mı ararsın, kafası kanayan mı? Beğen beğendiğini al!

Bir evde bu iki belâ yani terazili kibritle zemberekli tüfek oldu mu o evin işi dumandı.

Tüfekle cam kırmak, kibritle yangın çıkarmak... Bütün mahalleliyi ayağa kaldırmak, tulumbacıları koşturmak, etfaiyeyi coşturmak gayet basit bir işti.

Bir gün avdan eve geldim. Ha ne demiştim eve geldim değil mi? Gelmez olsaydım. Kapının anahtarı kaybolsaydı da, dışarda kalsaydım keşke.

İçeriye girdim. Hizmetçiden başka kimse yok. Erkek hizmetçi pazardan alınan eşyaları getirmiş aralıkta masanın üstüne istif etmişler, en üstüne de bir 12 lik kibrit paketini Mısır ehramı gibi azemetle oturtmuşlar. Beyaz kâğıt üstüne vişne çürüğünden daha açıkça bir renkte kocaman bir terazi görünüyor. Kefeleri geniş, ipleri gergin manav terazisi kıyafetli şalgam suratlı bir terazi.

Yorgunum, dehşetle yorgun.. Daha yorgun olsaydım da elim kolum kıpırdmaasaydı bari. Çünkü aklıma bir şeytanlık geldi. Tüfeğim dolu!! Şu terazinin gözünü bir saçma ile delmek mümkün değil mi acaba? Diye içime bir kurttur girdi.

Tırmalıyor.. Sabredemiyordum! Tırmalıyor.. Dayanamıyordum...! Tırmalıyor.. Ve nihayet tüfeği doğrultup nişan alıyorum, hem de nasıl nişan,dipçiğin sivri burnu yüzümdeki kemiğe dayıyarak kabataslak bir nişan alıyorum. Tetik düştü ve tüfek tepince suratım şişti, bu sırada:

— Çat! diye bir de ses çıktı.Kibrit kutusu içinde ki ateşi meydana koymak için meğerse fırsat bekliyormuş.Carrr...diye tutuşmasın mı? 12 kutu kibrit hem de sapları, çöpleri bu bildiğimiz kibrit gibi değil, baston yapılı şeyler.

Yanıyor, harıl harıl cızır cızır tutuştu. Aşağıdaki paketlere de sardırdı. Makarna paketinin ucu yanınca bir alay makarna nefes almağa çıkıyorlarmış gibi burunlarını gösterdiler. Öteki paketler de tutuştu. Annemin entarilik ipeklileri varmış, babamla çarşıdan alıp eve göndermiş, tutuştu...! Bana gecelik almış, tutuştu...! Masanın örtüsü yeşil kadifeden daha bir iki gün evvel üç gümüş mecidiyeye alınmış, tutuştu.! Masanın cinsi ceviz, cilâsı iyi amma, o da tutuştu...! Ben sokak kapısına fırladım. Avazımın çıktığı, ciğerlerimin hava verebildiği kadar şiddetle, canı yanmış yaban ördeği gibi vıyaklıya vıyaklıya bastım feryadı:

— Yangın varrr! Yangın varrr!

Mahalleli ayağa kalktı koşan koşana; hakikaten taşlık duman ve alev içinde.

Hizmetçi kız kovayı bulamamış bulaşık yıkadığı tenceredeki yağlı ve sabunlu suyu veretmiş ortalığa, her taraf vıcık vıcık olmuş. Malta taşlarının üstünde yangın söndürüyorum diye fazla gayret gösterenlerin iyi dikilmemiş mum gibi devrilmesine mi yanarsın? Ortalığı berbat ettiler ona mı yanarsın, zaten batmayan şey kalmadı, neye yanarsan yan! Derken her şey söndü, yangın büyümeden bir iki saat sonra bizim pederle valde çarşıdan avdet buyurdular. Bittabi içimden ilk geçen şey:

— Hapı yuttuk!

Cümlesi oldu. İçeriye girdiler hikâyeyi benim ağzımdan tamamen dinlediler, yalan söylemediğim için affettiler. Fakat uzun bir müddet suratları sütlâç kaymağı gibi buruşuk durdu. Bir iki saat sonra her şey süt liman:

— Devamı var —

Afacan

— Şarkı —

Akıllıyım, kurnazım,
Bana derler: Afacan !..
Geçer herkese nazım,
Bana derler: Afacan !..

**

Sen «Lep»derken bakarım:
« Leblebi » yi çakarım:
Düz duvare çıkarım,
Bana derler: Afacan !...

**

Çalışırım mükemmel:
Asla değilim tembel!
Oynarım güzel, güzel,
Bana derler: Afacan !...

**

Âlâ bilirim « sek, sek »,
"Saklambaç» severim pek!
Yemem kimseden kötek,
Bana derler: Afacan !...

**

Göğsümü gere gere,
Ben girerim her yere!
Baş dostum Mikifare,
Bana derler: Afacan !...

AFACAN

Köpürmüş !..

— Aşçı haylaz Ayhana kızdığı için çorbasına sabun köpüğü karıştırmış.

— Ee! Ayhan bunu yiyince bir şey yapmamış mı?

— Nasıl yapmamış? Köpürmüş !!

Hayat bilgisi dersinde

Muallim coşmuş anlatıyor.

— O halde efendiler, o halde yalan! nedir?

Bir talebe — Yalamak filinin emri hazırıdır, efendim.

Kimya dersinde...

Muallimle talebe arasında:

— .... O halde bana bir patlayıcı madde söyle bakayım.

— Babam !..

— O ne demek haylaz?

— Karneme baktığı zaman dinamitten müthiş patlar muallim bey.

Sinema
müsa
N

Har

«Afacan
rileri arası
bir müsaba
Her hafta
miklere ai
sinema hi
cağız. Bu
hur gözlük
rold Loyd
dercediyor
nüshada bi
miğin hikâ
giderse
neşredilen
rayı da
bize bildir
çok rey ka
kimler rey
iseler onla
kişiye SİN
GÖMLEK,
ĞI, SİNEM
LARI, İğ
gibi muht
verilecekti
Bu num
den topla

Şeref

Afacan'
abone ola
rini «Şeref
neşredece
can çık
olanlardan
miz şunla
1 — Niş
küfe Niha
Gün Ay
2 — Ba
mam soka
da Zehra
3 — A
ci'de Zek
4 — A
şehir'de A
5 — G
sesinde B
avini Mit
tumu Ke
Beyler.
6 — O
Bey kızı S

Mikifarenin başından geçenler : S

Bizim ahpap "Miki fare„ bir gün, çiflikte samanlığın üstüne çıkmış; tayyarecilik hakkında bir kitap okuyordu !

Okumaktan gözleri yoruldu. Derin bir uykuya daldı. Rüyasında Amerikadan Avrupaya geçen tayyareci Lindberg ona: "Ey Miki! Sen büyük bir tayyareci olacaksın!„ dedi.

Bu müdje ile yerinden fırlayan Miki fare,.

Samanlıktan yere düştü. "Eyvah! dedi, bu bir rüya imiş !..„ Fakat tayyarecilik etmek için kalbinde bir heves duydu:

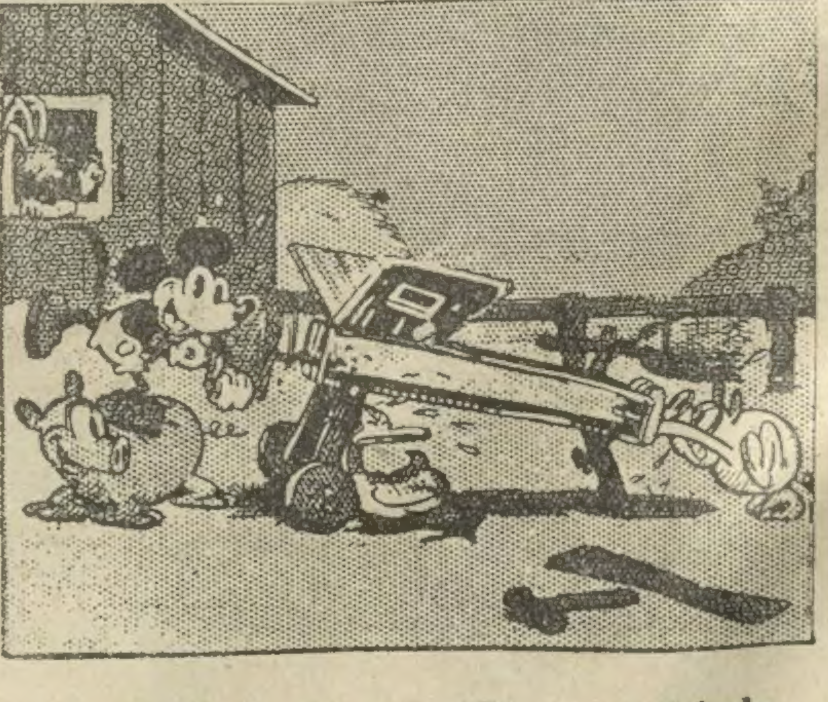

Buna siz de şaşınız: Bir saat içinde tayyareyi hazırladı. Domuz yavrusunun üstüne çıkıp pervane için güzel bir delik açtı.

Sıra mot
ince ve çe
(Lâstik)
kandırıp
soktu.

mikleri
kası
1

Lui

küçük ka-
a her ay
açacaktır.
eşhur ko-
bir resimli
esi koya-
hada meş-
komik Ha-
hikâyesini
Her dört
hangi ko-
i hoşunuza
sayfada
ört numa-
e ederek
ksiniz. En
an komiğe
ini vermiş
asında 100
A BİLETİ,
OYUNBA-
MECMUA-
MENDİL
hediyeler

ları şimdi-
a başlayın.

rçevesi

bu ay içinde
arın isimle-
rçevesinde»
. Daha Afa-
dan abone
azı karileri-
r :
tasında Şu-
Hanımın kızı
ım.
rköy Ha -
43 numara-
mam.
rada Cebe-
lâl Bey.
ra'da Yeni-
Kut Bey.
tasaray li-
uallim mu-
Bey mah-
ve Tevfik

köyde Saffet
a Hanım.
Daha var -

ŞİİR

Mikifare

— Şarkı —

Kurnazım, girmem kapana:
Bana derler Miki fare !..
Sözümü atma yabana :
Bana derler Miki fare !..

**

Bir çift küçük ayağım var,
İki büyük kulağım var !
Kedilere tuzağım var,
Bana derler : Miki fare !..

**

Dört tarafıma bakarım :
Kedi nerede, çakarım !
Burnumu her yere sokarım,
Bana derler : Miki fare !..

**

Afacan oldu yoldaşım,
Odur benim arkadaşım !
Henüz pek küçüktür yaşım
Bana derler : Miki fare !..

**

Mekânım tavan arası,
Çünkü rahattır orası !
Duysun kedi maskarası,
Bana derler : Miki fare !..

MİKİ

SAZSIZ KONSER!

Bir yerde konser veriliyordu. Fakat, okadar kalabalık vardı ki birçok kimseler merdivenlerde, salonlarda ayak üstünde dikiliyorlardı. Yalancı Bekire bir arkadaşı bu manzarayı gösterdi.

— Hayret! dedi. Ben bu kadar kalabalık bir konser görmedim.

Bekir hiç istifini bozmadan cevap verdi.

— Geçen sene benim verdiğim konserde o kadar ahali vardı ki ben bile yer bulamadım!

VAKIT CETVELİLE HAREKET

Beyoğlunda ve İstanbulun birçok yerlerinde dıvarlara resim asıp satanlardan biri bütün resimleri tersine çevirmiş oturuyordu.

Bir müşteri :

— Yahu, dedi. İnsan satacağı resmleri tersine çevirir mi?

Satıcı ağzındaki kocaman lokmayı dilile yanağına sıkıştrarak :

— Afedersiniz, efendim. Öğle paydosu yapıyordum. dedi.

Ne güzel cevap

Küçük Naci babasının dükkânında oturuyordu. İçeriye bir hanım girerek bir kutu gösterdi ve

— Bu nasıl açılır diye sordu.

Naci hemen :

— Açma tarifesi kutunun içindedir diye cevap verdi.

Keloğlan nasıl Mısır valisi oldu?

Keloğlanın o gün fena halde içi sıkılıyordu. Serseri gibi sokakta dolaşırken gayri ihtiyarî söyleniyor:

— Bir liram olsa dünyanın en zengini ben olurdum, diyordu.

O sırada yanından geçen iyi kalpli bir efendi Kel oğlanın mırıltı halinde söylediği bu sözleri işitti. Dönüp ne istediğini sordu.

Kel oğlan:

— Ah amcacığım.. 1 lira diye bağırdı. Eğer bir liram olsa öyle zengin olacağım ki... Göreceksiniz 28 katlı bir saray yaptıracağım. 40 ı beyaz, 40 ı kara 80 tane halayık karşımda divan duracak... Duracak ama şimdi bir liram olsa.

İyi kalpli efendi cebinden bir lira çıkarıp Kel oğlana verdi.

— Al sana bir lira. Mademki zengin olacağından bu kadar eminsin.. İnşallah olursun.. diyerek uzaklaştı.

Kel oğlan parayı alır almaz koşarak bir dondurmacı dükkânına geldi. Nefes nefese:

— Alın şu 20 kuruşu, diye bağırdı. Çabuk kaymaklı güzel bir dondurma yapıp temizlik hamamına getirin. Geç kalırsanız bakın peşin söyliyorum. Kafanızı kırarız.

Zavallı dondurmacı şaşırmş bir halde:

— Peki ama efendiciğim, kim diyelim: diye sordu. Kel oğlan hiç düşünmeden:

— Mısır Valisinin oğlu dersiniz. dedi.

Dondurmacı korkudan titriyerek yerlere kadar eğildi:

— Başüstüne efendim. Şimdi getiririz diye kekeledi. Dondurmacıyı bu suretle korkuttuktan sonra Kel oğlan bir limonatacıya geldi. Gene ayni telâşla:

— Al şu 20 kuruşu. 2 bardak limonata yapıp temizlik hamamına getir diye bağırdı. Çabuk olmalısın. 5 dakikaya kadar getirmezsen vay başına gelenlere.

Limonatacı fena halde korktu. Titriyerek:

— Kim diyeyim efendim.. diye sordu.

Kel oğlan gene büyük bir ciddiyetle:

— Mısır Valisinin oğlu dersin dedi. Ve kapıyı hızla çekerek dışarı çıktı. Biraz yürüdükten sonra güzel bir kebapçı dükkânına girdi. 2 dakikaya kadar kendisine kebap getirmesini emretti. Ve Mısır Valisinin oğlu olduğunu da söylemeği unutmadı.

Bütün bu işleri bitirdikten sonra yavaş yavaş yürüyerek hamama geldi. Elbiselerini çıkarıp bir deliğe sakladı. Ve peştemallara sarılarak kendine hususî yıkanacak bir yer açtırttı. Rahatça göbek taşına uzanarak beklemeğe başladı. Bir kaç dakika geçti. Ve kebapçı elinde tepsi ile hamama geldi. Biraz evvelki korkudan yüzü sapsarı olmuştu. Hamam sahibi kebapları kime getirdiğini sordu.

Kebapçı — Mısır Valisinn mahtumu Beyefendiye dedi. Hamamcı şaşırdı. Hayret ve korkuyla:

— Aman ne vakıt geldi o buraya; diye bağırdı. Kebapçı:

— Biraz evvel diye cevap verdi.

Hamamcı ile kebapçı böyle konuşurlarken kapı açılarak ellerinde dondurma ve limonata tepsilerile iki adam girdi.

— Mısır Valisinin mahtumu Bf. limonata ve dondurma emretmişlerdi. Acaba yıkanıyorlar mı.. diye sordular.

Hamam sahibi ve uşakları korkudan sapsarı kesilerek biribirlerine bakıştılar. Hamamcı artık dayanamıyarak elbiselerile falan hamamın içine daldı. Çarpıntılar içinde:

— Mısır Valisinin mahtumu Bf. kimdir. diye bağırdı. Emir buyurdukları bazı şeyler geldi.

Sıcaktan terliyen duvarlar sesi tekrar hamamcıya iade ettiler. Kel oğlan yaslandığı göbek taşından hiç istifini bozmadan:

— Buraya getirsinler diye bağırdı.

Hamamcı Kel oğlana doğru koşarak ayaklarına kapandı.

— Aman Bf. Hz. kusurumu affediniz diye yalvardı. Zatı âlinizi; ne ben ne de uşaklarım tanıyamadılar. Onun için lâzım olan hürmeti gösteremedik. Ne vakıt teşrif buyurdunuz diye sordu.

Kel oğlan: Ziyanı yok diye gülümsedi. Biraz evvel geldim. Yalnız rica ederim istediğim şeyleri getirin. Pek hararet bastı.

Hamamcı koşarak limonatayı falan getirdi. Kel oğlan yıkanıncaya kadar karşısında 10 tane uşak ayakta bekledi.

Artık çıkmak zamanı gelmişti. Dolaptan hiç kullanılmamış sırmalı silecekler, yaldızlı takunyalar çıkarıldı. İki uşak Kel oğlanın koluna girerek en mükemmel odaya çıkardılar. Hamamcı memnuniyetle ellerini uğuşturuyor:

— Aman ne bahtiyarlık, ne bahtiyarlık diyordu. Fakat bu neş'e çok sürmedi. Birden hamamın içinde bomba gibi bir şey patladı. Mahtum Bf. nin elbiseleri kaybolmutu. Herkesi bir korku aldı. Hamamın bütün kapıları kapatılarak kimse dıarı bırakılmadı. Arandı tarandı. Fakat hiç bir yerde böyle sırmalı elbise ve ipekli gömleklere tesadüf edilmedi. Keloğlan rolünde çok muvaffak olmuştu. Yalandan öfkelendi.

— Nasıl oluyor diye bağırdı. Cebimde 80 altınım vardı. Şimdi ben ne yapacağım. Memleketime nasıl ve ne ile gideceğim. Yabancı bir memlekette parasız ve pulsuz hangi otelde yatacağım. İşte şu babamın tacı üzerine yemin ediyorum ki elbiselerim ve paralarım bulunmadığı takdirde hamamınızı da, sizi de 7 kat yerin dibine geçireceğim.

Bu müthiş sözler bütün kulaklarda bir kırbaç tesiri yaptı. Herkes korkudan tirtir titriyordu. Hamam sahibi bitkin bir halde Kel oğlanın ayaklarına kapandı.

— Aman Bf. Hz. Elbise ve paralarınızı ben ödiyeceğim. Ve gidinciye kadar da fakırhanede sizi misafir edelim. Ne yapalım. Bir kazadır oldu. Evimde 12 hizmetçim var. Hepsini emrinize bırakıyorum. Kendi eviniz gibi istirahat edin. Ve bize de merhamet buyurun. Kel oğlan razı oldu. Hamamcının evinden hiç giyilmemiş yeni bir takım elbise ve 5 altın geldi.

Kel oğlan temizce giyinerek paraları aldı. Akşama geleceğini söyliyerek sokağa çıktı. O gün tıpkı bir lort gibi gezdi, tozdu. Akşam saat 1 sularında hamamcının evine geldi. Ev halkı yerlere kadar eğilerek Kel oğlanı karşıladıar. Mükemmel bir sofrada yemek yendi.

— Devamı var —

Kurnaz Afacan

Muallim — Alp dağları nerede ?
Talebe — Siz bilmiyor musunuz ki bana soruyorsunuz !..

Arkadaşça taksim

— Al şu portaklı arkadaşça taksim et!

— Arkadaşça taksim nasıl o - lur?

— Azını sen alırsın, çoğunu bana verirsin!

— Şunu sen taksim etsene!...

Zor sualler

Hangi fı ' ~a su doldurmanın imkânı yoktur.

(Dolu fıçılara ·

****

Beyazıttaki şehir havuzunun dibi nasıldır.

(Yaştır)

Fıkra musabakası

Mektebinizde, sınıflarınızda, oyun salonlarınızda, yemekhane ve teneffüshanelerinizde geçmiş ve duyulmuş güzel sözler, küçük hikâyeler, şen fıkralar var mı?.

Hemen bize yazınız. En güzellerini sıra ile Afacanda basacak ve bu karilerimize (üç ay) bedava Afacan vereceğiz.

evgili dostumuz nasıl tayyareci oldu?

ra gelince, gayet
vik vücutlü olan
ismindeki köpeği
tayyerenin içine

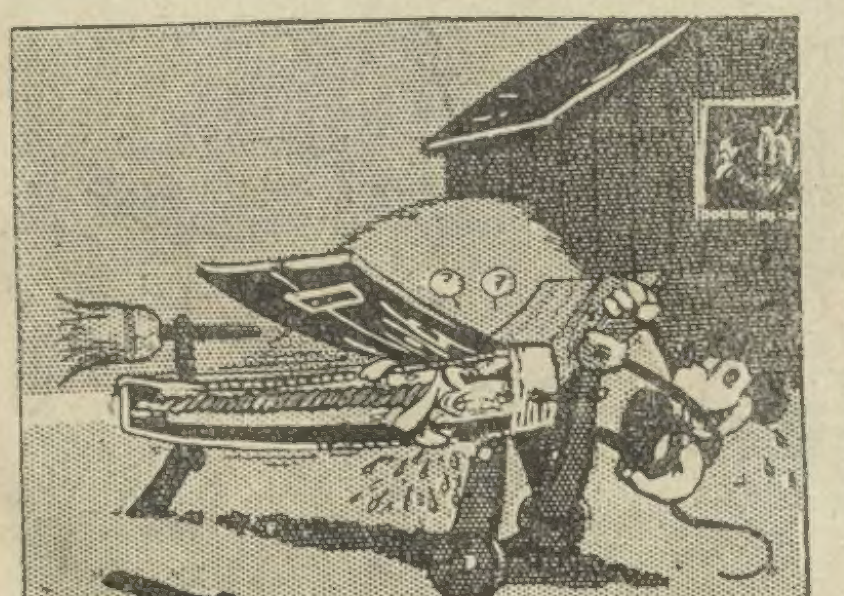

(Lâstik)in ağzına sıkıştırdığı pervaneyi döndüre döndüre onu bir saat zempereği gibi burdu.

Bırakır bırakmaz, aman Allahım, pervane öyle bir boşandı ki, tayyare bu hızla yerinden fırladı !

Çiflikte bütün hayvanlar hayret içinde kaldılar: " Tayyare uçuyor!.. Tayyare uçuyor !.. „

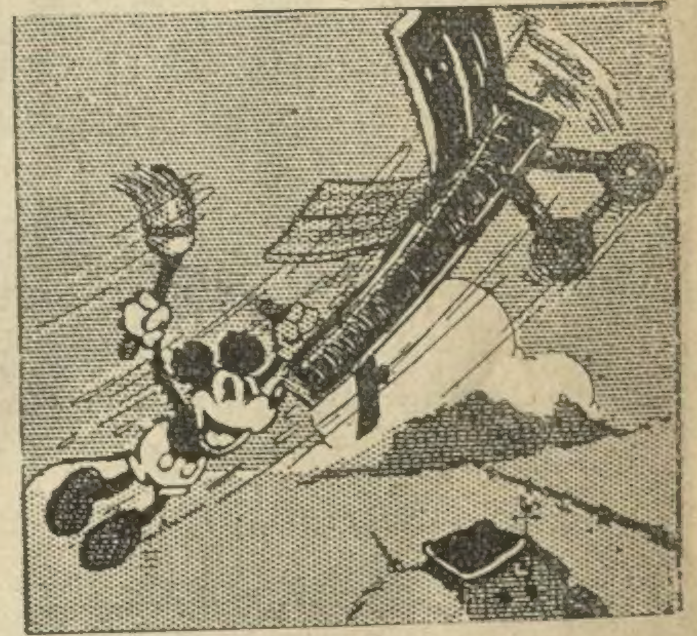

Neye uğradığını şaşıran Miki fare bir eliliyle tayyareyi yakalamış, öbür elinde, süpürge, havalarda uçuyordu !

[gelecek hafta hakikî tayyare yapılıyor.]

Harold'un intikamı!

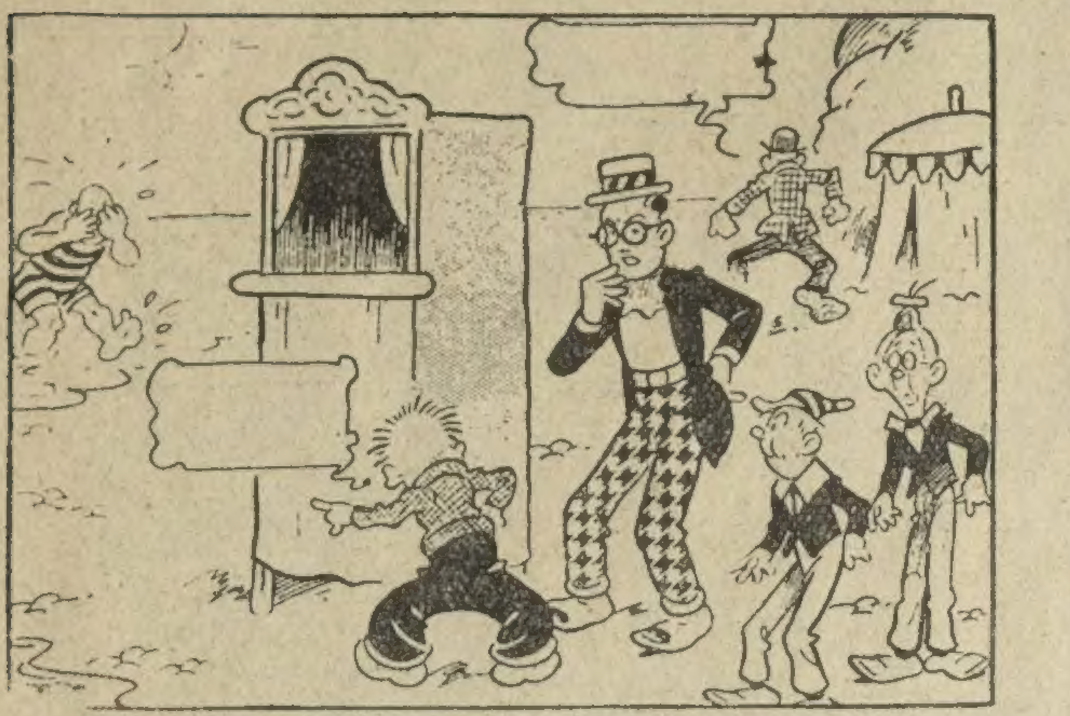

1 — Harold deniz kenarında dolaşırken adamın biri keçisini almıştı. Harold buna pek kızmıştı. Keçisini nasıl geri alacağını ve o adama nasıl bir oyun oynayacağını düşünüyordu. Keçiyi gene geri aldı. O sırada arkadaşları Punç ile Cudi birer fincan çay içmeğe gittikleri zaman Haroldа oyun oynayan adam banyodan çıkmıştı.

2 — Gözleri tamamiyle tuzlu sudan yanmıştı ve ne tarafa gittiğinin, nereye baktığının farkında değildi: — Oof, diye bağırdı. Gözleri o kadar fazla yanıyor ki hiçbir yeri göremiyorem. Benim çadırım nerede acaba?„ Harold, bunu işidince bu tarafta efendim diye seslendi Punç ile Cudi'nin bulunduğu çadırın kapısını açtı.

3 — Adamcağız hemen içeri g'rip gözlerini kuruladı. Tam bu sırada Punç ile Cudi çadırlarına geldiler ve orada bir yabancı adamın bulunduğunu görünce birdenbire çadıra hücum ettiler. Yumruklar indi. Adamcağız: — Bu ne rezalet diye ne olduğundan habersiz bağırıp duruyordu.

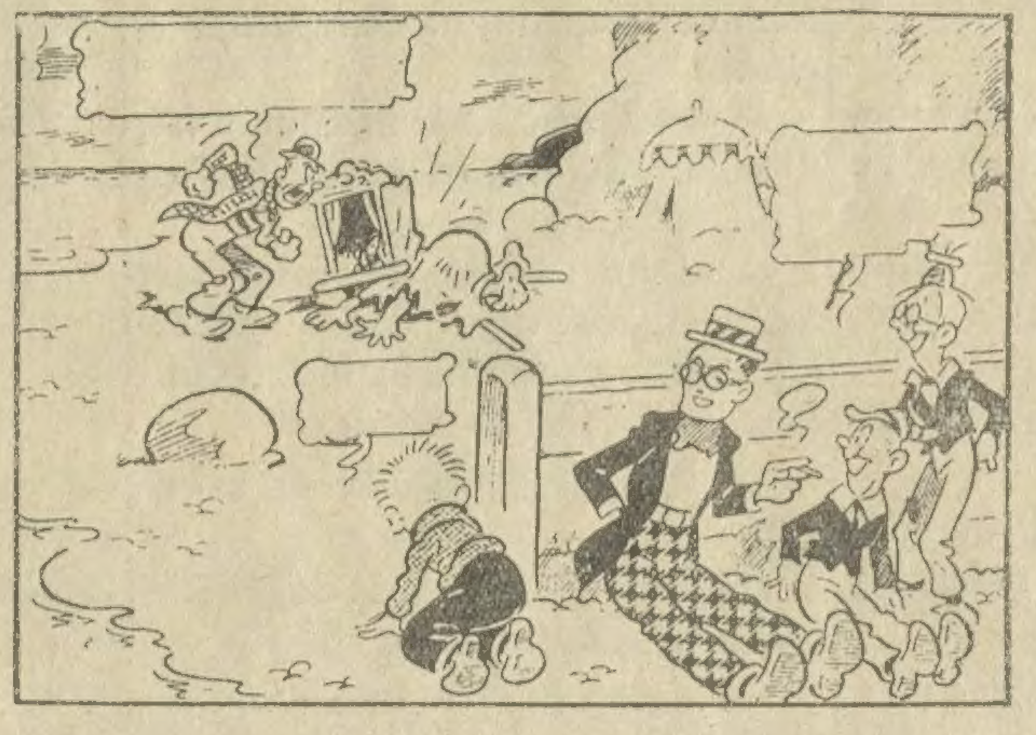

4 — Harold de geldi ve başka çadıran giren bu adamdan gürültü arasında 4 çeyreği de aldı ve: — Tamam, diyerek uzaklaştı. Zavallı adamcağızın paraları gittikten maada bir de çadırı ödemek zararına katlanmıştı.

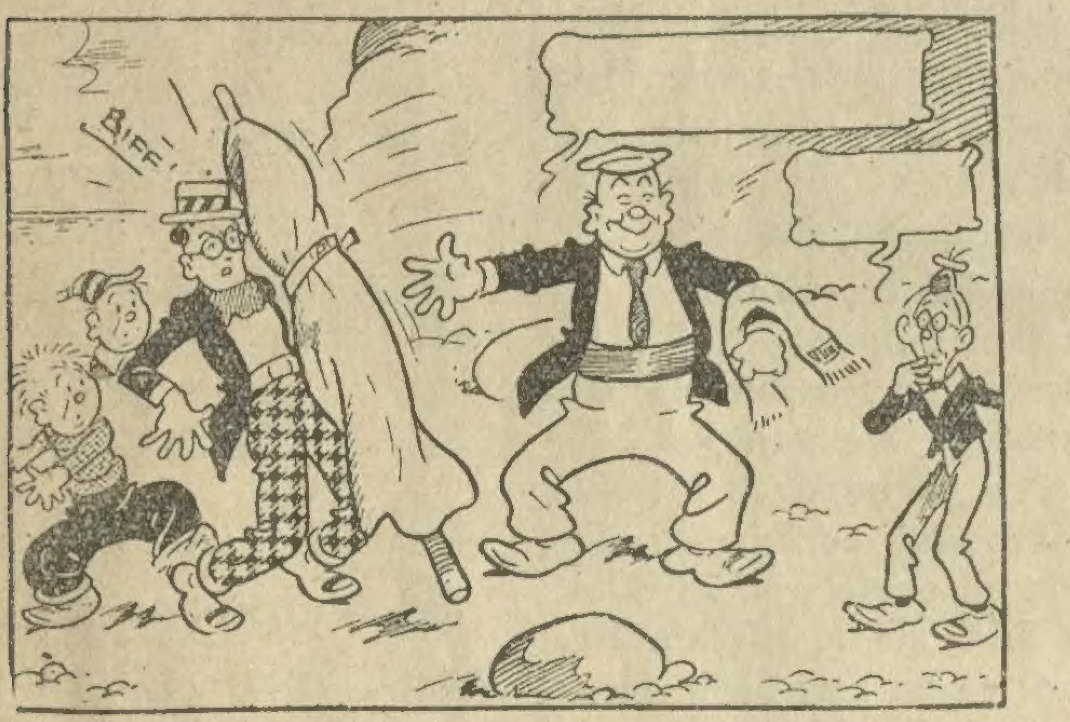

5 — Harold'un arkadaşları sonra kendilerini biraz eğlendirmek istediler. Ve bunda daha fazla heyecan hissettiler. Sahile gene yabancı bir adam gelmişti. Ve bağırdı: — Çekilin oradan! Orası benim yerim.. Çadırımı oraya koyacağım ve Harold'u itti.

6 — Artık bu kâfi mi idi sanki.. Harold'a mademki bir oyun oynanmıştı, o da oynayacaktı. Yabancı adam çadırını kurdu ve doğru denize girdi. Punç ile Cudi arkadan yavaş yavaş koştular. eşyaları burada diyerek işaret ettiler. Artık Harold'un daha ne oyun oynadığını siz tasavvur edin.

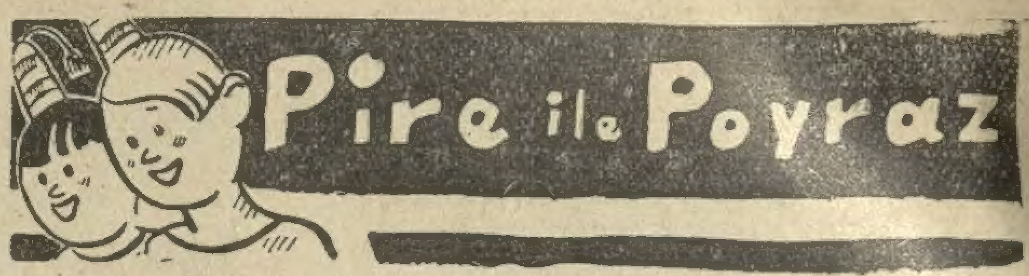

Sihirli eldivenin sahibi Pire ile Poyraz, bahçeden bir sepet elma toplamışlardı. Bir de dönüp baktılar ki: Bir hırsız gelmiş, yemişleri çalıyor. Hemen sihirli eldivene baş vurdular:

Eyvah!.. Sessiz, sadasız,
Gelmiş bir hain hırsız,
Elmaları çalıyor:
Sepetile alıyor!

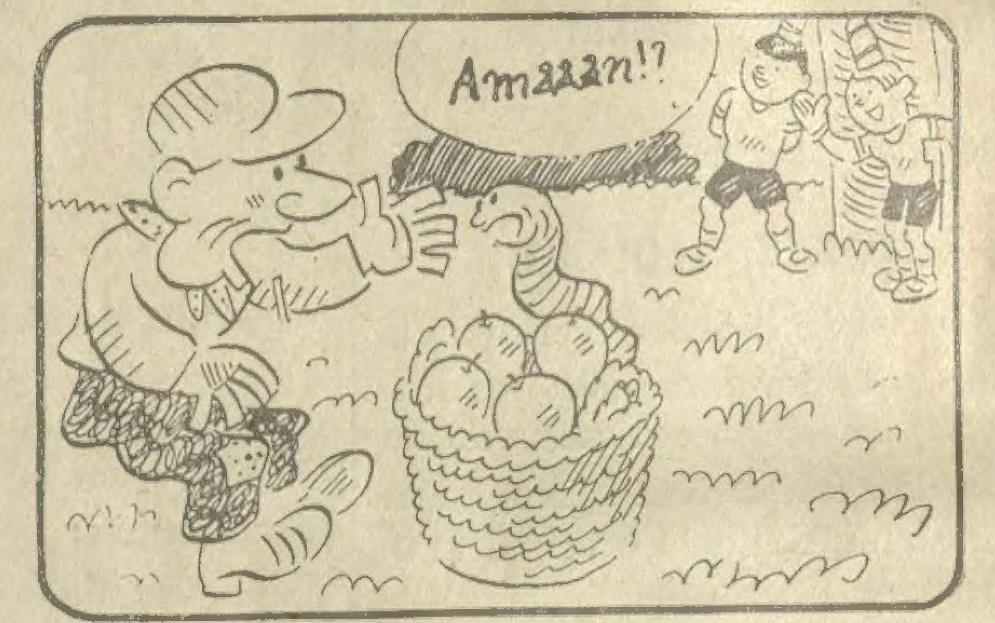

Pire kahkaha attı,
Eldiveni uzattı!
Elma üstünde duran
Böcek oldu bir yılan!

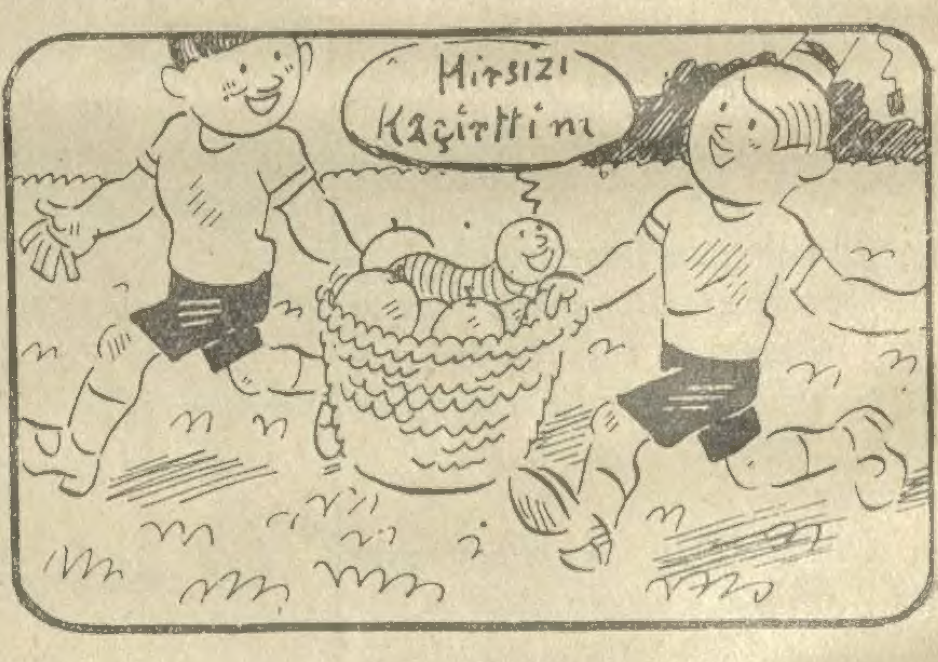

Hırsız ağzını açtı,
Hemen korkudan kaçtı!
Bizim Poyrazla, Pire,
Kavuştu yemişlere!

— Daha var —

Afacanın

Abone müsabakası

Resminizin çıkmasını ve büyük bir mükâfat kazanmanızı istiyorsanız abone müsabakamıza iştirak ediniz.

Her vilâyette ve her kazada eğer hangi kariimiz ilk defa bize abone kaydedilirse onların resimlerini derhal: Afacanın şeref sahifesinde neşredeceğiz.

Sonra her kaza ve her vilâyette bu birinci abonelerimizin resimlerinin neşri bitince birinciler arasında bir müsabaka tertip edecek.

Bir kişiye: Bir gramofon
Bir kişiye:
Bir fotoğraf makinesi
Beş kişiye: Birer gömlek
Beş kişiye de: Birer boyunbağı

vereceğiz. Geri kalan diğer abonelerimizden de:

Bilmece

Dünyayı kahkahadan kıran biriyim. İki hecem, beş harfim vardır. İkinci ile birinci harfim yemeği, ikinci, üçüncü, birinci harfim marş marş kumandasını, beşinci, dördüncü harfim yerinde rahattan sonra gelen kumandayı, ikinci dördüncü harflerim bu nüshadaki bir rengi bildirir. Ben neyim?

Cevabınızı; Afacana gönderiniz. Zarfları açık bırakırsanız 40 paralık posta pulu yapıştırınız. 50 kişiye zengin hediyeler vardır.

Bir kişiye: Bir üç tekerlekli bisiklet
Bir kişiye: Bir futbol topu
Beş kişiye: Boyunbağı
Beş kişiye: Güzel birer ipek mendil hediye vardır.

Senelik abone: 125 Kuruş
Altı aylık abone: 75 kuruştur.

Eğlenceli bir oyun

Bu resimde ne olduğunu anlamak istiyor musunuz?. Elinize boyalı kalemlerinizi alınız. 1 - leri sarıya, 2 - leri kırmızıya, 3 - leri turuncuya, 4 - leri yeşile ve 5 - leri maviye boyayınız. Bakalım ne çıkacak?..

Adres: İstanbul: Postakutusu 617
Afacan gazetesi Kupon No. 1

Akşam Matbaası - İstanbul